

Závěrečné stanovisko s návrhem opatření k nápravě ve věci neposkytnutí ochrany před nečinností v případě podezření ze spáchání přestupku

A. Závěry šetření

Pan A., bytem xxxx (dále také „stěžovatel“), nesouhlasil s tím, že Městský úřad Nýřany, odbor dopravy (dále jen „městský úřad“), dne 23. 9. 2019 odložil oznámení Policie České republiky o podezření z přestupku podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich¹, a to ve věci, kdy byl stěžovatel jako cyklista dne 14. 8. 2019 v obci C. napaden psem, pádem si způsobil zranění a přitom se mu poškodilo kolo.

Stěžovatel se dne 21. 1. 2020 obrátil na městský úřad podáním, které nazval „*oznámení dopravního přestupku*“. Popsal v něm nehodu ze dne 14. 8. 2019, uvedl výhrady vůči postupu městského úřadu, spočívající především v tom, že by úřad měl zahájit řízení o přestupku a vést dokazování. Na závěr požádal městský úřad, aby ho vyrozuměl, jak s jeho oznámením naložil.

Protože městský úřad na stěžovatelovo oznámení ze dne 21. 1. 2020 nijak nereagoval, nerychlel ho, jak s oznámením naložil, stěžovatel o tom dne 15. 3. 2020 informoval Krajský úřad Plzeňského kraje (dále také „krajský úřad“) s tím, že mu podává podnět k přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Na tento podnět neobdržel odpověď.

Zjistil jsem, že krajský úřad **nepochybil** tím, že:

- (A) s ohledem na okolnosti případu nesdělil stěžovateli, jak naložil s jeho podnětem na přijetí opatření proti nečinnosti.

Krajský úřad **pochybil** tím, že:

- (B) vyhodnotil, že se podnětem stěžovatele nemusí zabývat, protože nesplňuje náležitosti podání podle § 37 odst. 2 správního řádu;
- (C) nezajistil stěžovateli ochranu před nečinností městského úřadu;
- (D) shledal, že odložení podezření z přestupku městským úřadem je v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

B. Vyjádření úřadu

Ke zprávě o šetření se vyjádřil² ředitel krajského úřadu. Informoval mě, že krajský úřad má za to, že v šetřeném případě nepochybil. Ředitel krajského úřadu toto stanovisko podrobně odůvodnil. Podstata argumentace, prolínající celou odpovědí, spočívá v tom, že dle krajského úřadu stěžovatelovy elektronické zprávy bez zaručeného elektronického podpisu, které nejsou doplňovány v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu, nelze považovat za podnět a uplatňovat na ně podmínky vztahující se na podání dle § 37 správního řádu. Dle ředitele krajského úřadu si lze jen stěží představit, že by dle právní úpravy mohlo být po správních orgánech obecně požadováno, aby na základě prostých

1 Zákon č. 250/2021 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

2 Dopis č. j. PK-KŘE/126/21, ze dne 5. 2. 2021.

nepodepsaných e-mailů, u nichž nelze spolehlivě zjistit podatele (jemuž by následně mělo být doručeno sdělení, navíc obsahující chráněné osobní údaje), přezkoumávaly vydaná rozhodnutí či usnesení. Ředitel krajského úřadu upozornil na to, že městský úřad dne 23. 9. 2019 stěžovatele dostatečně vyrozuměl o odložení oznámení o přestupku.

Ředitel krajského úřadu dále poukázal na to, že ve stěžovatelově věci komunikoval s městským úřadem (způsobem nepřiměřeně obtěžujícím) elektronicky nepodepsanými zprávami i jeho otec, jenž byl poučen o potřebě splnění podmínek, aby na jeho zprávu bylo možné nahlížet jako na podání, na což však rezignoval. Postup stěžovatele, poté co obdržel od městského úřadu vyrozumění o odložení oznámení o přestupku, ve spojení s postupem, který volil jeho otec, lze dle ředitele krajského úřadu hodnotit jako ryze obstrukční a nelze mu v souladu se zákonem poskytnout právní ochranu.

K námitkám uvedeným ve zprávě o šetření ohledně odložení věci ředitel krajského úřadu konstatoval, že krajský úřad trvá na své předchozí argumentaci, tedy že zahajování řízení o přestupku, u něhož je již předem zřejmé, že nelze skutkový stav objasnit pro zjevnou důkazní nouzi, kterou nelze překonat, je zcela neúčelné a nehospodárné.

K odpovědi ředitel krajského úřadu připojil kopii spisu tak, abych se mohl seznámit se všemi skutečnostmi, které krajský úřad v šetřeném případě zohlednil.

C. Závěrečné hodnocení

C.1 K tomu, zda stěžovatel jednal obstrukčně

Písemnosti předložené ředitelem krajského úřadu svědčí o tom, že ve věci odložení oznámení přestupku, k němuž mělo dojít dne 14. 8. 2019, komunikovali s městským úřadem stěžovatel i jeho otec, oba shodného jména A. Jak jsem již předznamenal ve zprávě o šetření, vyřizování podání (podnětů) otce stěžovatele není předmětem mého šetření.

Z podkladů, které mám k dispozici, byt nejsou jmenovanými elektronicky podepsány, **lze i z mé pozice rozlišit**, kdy je podatelem stěžovatel (zprávy z elektronické adresy xxxx, s uvedením bydliště v xxx), a kdy jeho otec (zprávy z elektronické adresy yyyy, s uvedením bydliště v obci C.). Tohoto rozlišení jsou nesporně schopny i příslušné úřady.

Předložené doklady vypovídají o tom, že v období od 23. 9. 2019 do 21. 1. 2020³ stěžovatel městskému úřadu podal dle informačního zákona⁴ (jednu) žádost o poskytnutí informací (souvisejících s postupem úřadu ve věci dopravní nehody ze dne 14. 8. 2019), na niž městský úřad podrobně odpověděl dne 9. 10. 2019. Vyřízení žádosti stěžovatel napadl stížností dle § 16a informačního zákona. Předložený spisový materiál neobsahuje doklad o tom, jak o stížnosti ze dne 21. 10. 2019 rozhodl krajský úřad. Vyřizování žádosti o informace však není předmětem mého šetření.

K osobě stěžovatele spisový materiál dokládá až to, že se dne 21. 1. 2020 obrátil na městský úřad s „oznámením o dopravním přestupku“, blíže popsáným v části A tohoto závěrečného stanoviska.

Shrnu-li, předtím, než se stěžovatel (disponující vyrozuměním o odložení věci) obrátil na městský úřad s (novým) oznámením o dopravním přestupku, kterým vyjádřil nesouhlas

3 Od obdržení vyrozumění o odložení věci do podání „oznámení o dopravním přestupku“.

4 Zákon č. 106/1999 sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

s odložením a dle obsahu **žádal o jeho přehodnocení, podal městskému úřadu jednu žádost o poskytnutí informací** v této věci. Na rozdíl od ředitele krajského úřadu toto jednání **neshledávám** jako „obstrukční“, „nepřiměřeně zatěžující“, vedoucí „*k neúnosnému a cílenému přetěžování správního orgánu*“. Jsem přesvědčen o tom, že praxe krajského úřadu (stejně jako má praxe, získaná při vyřizování podnětů) se setkává s mnohem „aktivnějšími“ klienty.

Shora popsané **(dva) úkony stěžovatele** (přímého účastníka dopravní nehody⁵) **vůči městskému úřadu** nedosahují takové intenzity, aby paralyzovaly městský úřad a docházelo jimi ke zneužití práva. Jinými slovy, **neodůvodňují, aby městský úřad** stěžovatelovo oznámení o dopravním přestupku (jehož charakteru se budu věnovat níže) **ponechal bez jakékoliv reakce**, zvláště když stěžovatel výslovně požádal o vyrozumění, jak bylo s oznámením naloženo.

C.2 Oznámení o přestupku jako podnět

Stávající právní úprava řízení o přestupcích zakotvuje jako jediný, tedy obligatorní, způsob zahajování řízení – z moci úřední. Tento způsob zahajování řízení o přestupcích je tak ve smyslu zásad obecné úpravy správního řízení výrazem zásady oficiality a v podmínkách řízení o přestupcích, jakožto řízení o svou povahou „trestním“ obvinění, je současně výrazem zásady legality. Pro zahajování řízení o přestupcích z moci úřední je tak rozhodující **projev vůle správního orgánu** příslušného k řízení o vždy daném přestupku, který může vycházet z vlastních zjištění, nebo může být, a to v **řízení o přestupcích častěji, iniciován nejrůznějšími subjekty**. V takových případech správní orgán sám posoudí, jak bude třeba dále postupovat.⁶

Pokud cílem stěžovatelova oznámení o dopravním přestupku zasláního městskému úřadu bylo dosáhnout toho, aby městský úřad zahájil řízení z úřední moci, nemůže být pochyb o tom, že **stěžovatelovo oznámení je podnětem podle § 42 správního řádu**.

Poté, co městský úřad nereagoval žádným způsobem, stěžovatel se dne 15. 3. 2020 obrátil na krajský úřad a výslovně uvedl, že „*podává ve věci podnět na opatření dle § 80 s. ř.*“. K tomu ředitel krajského úřadu ve svém vyjádření uvedl, že po vyhodnocení stěžovatelova podání dle obsahu je nutno konstatovat, že se domáhá (žádá) o uplatnění opatření za účelem ochrany před nečinností, tedy podání je třeba považovat nikoli za podnět, ale žádost. Odkázal přitom na § 80 odst. 3 větu poslední správního řádu.

Dle citovaného ustanovení „*po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník*“. Práva účastníka § 80 správního řádu dále upravuje v odstavci 6.⁷

Vedle případů, kdy nadřízený správní orgán postupuje dle § 80 správního řádu ex offo, dává správní řád také samotnému účastníkovi řízení legitimaci k podání žádosti o uplatnění

⁵ Na rozdíl od jeho otce.

⁶ Srov. Bohadlo, D., Brož, J., Kadečka, S., Průcha, P., Riegel, F., Šťastný, V.: Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2018, k § 78.

⁷ Usnesení podle odstavce 4 se oznamuje správním orgánům uvedeným v odstavci 4 písm. b) až d) a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1; ostatní účastníci se o něm vyrozumí veřejnou vyhláškou. Usnesení nadřízený správní orgán vydá i v případě, že žádosti účastníka podle odstavce 3 věty druhé nevyhoví; toto usnesení se oznamuje pouze tomuto účastníkovi; proti tomuto usnesení se nelze odvolat.

opatření proti nečinnosti. Pokud jde o **ochranu před nečinností poskytovanou z moci úřední**, neměl by nadřízený správní orgán spoléhat pouze na **podněty zvenčí**, ale měl by aktivně činit vše pro to, aby disponoval řádnými a úplnými poznatky o tom, zda podřízené správní orgány rozhodují či činí jiné úkony a postupy včas, v rámci zákonných, popř. přiměřených lhůt.⁸

Tvrzení ředitele krajského úřadu, že stěžovatel podal žádost, mě překvapuje, když **stěžovatel v šetřené věci zjevně neměl postavení účastníka řízení**, protože městský úřad ve věci řízení nikdy nezahájil. S ohledem na uvedené důvody neshledávám opodstatnění pro tvrzení, že stěžovatel podal žádost.

Stěžovatel se u krajského úřadu nedomáhal přijetí opatření proti nečinnosti z pozice účastníka konkrétního správního řízení, **nepodával žádost, ale podnět**. Pro šetřený případ tak **měl krajský úřad aplikovat ustanovení § 80 odst. 1** správního řádu, kdy „*nevydává-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví*“.

C.3 K náležitostem podnětu a způsobu jeho vyřízení

Ke **sdělení ředitele krajského úřadu**, že na úkony stěžovatele nelze neuplatňovat podmínky vztahující se na podání, musím uvést, že **je v rozporu** nejen s názorem mým, ale i metodikou Ministerstva vnitra a odbornou literaturou.⁹ **Případná absence náležitostí podání** dle § 37 správního řádu **není na závadu** a není důvodem, aby se správní orgán takovýmto podnětem nezabýval.

Na kopii podnětu stěžovatele (oznámení o dopravním přestupku ze dne 21. 1. 2020), kterou mám k dispozici od ředitele krajského úřadu, je rukou dopsáno „*nebylo elektronicky podepsáno ani do 5 dnů doplněno*“. O tom, že tato absence podpisu není na závadu, svědčí shora uvedené.

Uvádí-li ředitel krajského úřadu, že si lze jen stěží představit, že by dle právní úpravy mohlo být po správních orgánech obecně požadováno, aby na základě prostých nepodepsaných e-mailů, u nichž nelze spolehlivě zjistit podatele, přezkoumávaly vydaná rozhodnutí či usnesení (konaly v návaznosti na podněty/žádosti o ochranu před nečinností), **příslušná ustanovení správního řádu, vyložená** Ministerstvem vnitra v citované metodice a dále odbornou literaturou, **svědčí o opaku**.

8 Srov. Fiala, Z., Frumarová, K., Vetešník, P., Škurek, M., Horzinková, E., Novotný, V., Sovová, O., Scheu, L: Správní řád. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2020, k § 80.

9 **Od podání je nezbytné odlišit podnět**. Podnět nemusí splňovat náležitosti podání podle § 37 odst. 2 správního řádu, zejména není **nutné, aby byl** identifikovatelný podatel podnětu nebo aby byl **podnět autorizován podpisem nebo uznávaným elektronickým podpisem podatele**. Proto lze připustit podávání podnětů i jiným způsobem než písemně, ústně do protokolu, elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem nebo prostřednictvím datové schránky. Pokud je tedy **úkon bez uznávaného elektronického podpisu podle svého obsahu podnětem, správní orgán jej vyřídí postupem stanoveným zákonem** (například § 42 nebo § 94 odst. 4 správního řádu).

Srov. metodika Ministerstva vnitra „*Vyřizování elektronických podání, podnětů a jiných písemností podle správního řádu s důrazem na vyřizování úkonů bez uznávaného elektronického podpisu*“. Dostupné z <http://www.mvcr.cz/clanek/spravni-rad-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu.aspx>; obdobně srov. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, k § 42; nebo Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, k §42, bod 19.

Je tomu tak právě **proto, že se správní orgány zabývají podněty** (od třetích osob dle § 42 správního řádu), činí opatření proti nečinnosti (dle § 80) a v přezkumném řízení přezkoumávají pravomocná rozhodnutí¹⁰ (dle § 94) **z moci úřední**.

Spisový materiál předložený ředitelem krajského úřadu¹¹ je dokladem toho, že městský úřad vyžaduje (v případě stěžovatele a jeho otce), aby jejich podněty obsahovaly elektronický podpis nebo byly doplněny ve stanovené lhůtě, a z tohoto nesprávně dovozuje závěr, že „se nejedná o podání realizovaná zákonem stanoveným způsobem“. S tímto názorem se krajský úřad ztotožňuje.

Pokud byl městský úřad nečinný (stěžovatele nevyrozuměl, jak naložil s jeho podnětem – oznámením o dopravním přestupku, ačkoliv stěžovatel o vyrozumění požádal)¹² a krajský úřad nereagoval na stěžovatelům podnět k provedení opatření proti popsané nečinnosti městského úřadu, **krajský úřad pochybil, když nezajistil v souladu s § 80 odst. 4 správního řádu nápravu**.

Dle ředitele krajského úřadu měl stěžovatel, pokud s odložením věci nesouhlasil, podat podnět k přezkumnému řízení splňující náležitosti podání dle § 37 správního řádu. K tomu mohu konstatovat, že **tak jako Ministerstvo dopravy vyhodnotilo** písemnost otce stěžovatele dle jejího skutečného obsahu jako podnět k přezkumnému řízení,¹³ **měl krajský úřad stejným způsobem posoudit** stěžovatelovo (obdobné) oznámení o dopravním přestupku,¹⁴ poté co ho 15. 3. 2020 stěžovatel informoval, že městský úřad na tento podnět nereagoval.

Stěžovatelovy dva úkony, učiněné (jak vyplývá ze spisového materiálu) po doručení vyrozumění o oznámení o odložení věci do 15. 3. 2020 vůči městskému úřadu, nepovažuji za obstrukční jednání. Neztotožnění se s odložením věci není v praxi ničím neobvyklým. Že lze v takovém případě postupovat podáním podnětu krajskému úřadu k přijetí opatření k odstranění nečinnosti dle ustanovení § 80 správního řádu, popsali již mí předchůdci.¹⁵

Na úkony stěžovatele z 21. 1. 2020 a 15. 3. 2020 však **krajský úřad nereagoval, když neřešil** (na rozdíl od Ministerstva dopravy), **zda jde** dle obsahu o **podnět k přezkumu**, či **podnět k přijetí opatření proti nečinnosti** městského úřadu, spočívající v případné nezákonnosti odložení věci a nečinnosti související s tím, že městský úřad nevyrozuměl stěžovatele, jak naložil s jeho oznámením o dopravním přestupku, ačkoliv stěžovatel o vyrozumění požádal, a měl tak na ně právo dle § 42 správního řádu.

10 „Podnět k provedení přezkumného řízení může podat kdokoliv jiný než účastník řízení. V takovém případě tento podnět bude vyřizován v režimu § 42, který počítá se sdělením pouze na základě předchozího požádání podatele.“

Srov.: Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, k § 94, bod 11.

11 Dopis zn. PK-DSH/9369/20, ze dne 24. 8. 2020; dopis č. j. PK-DSH/12878/19, ze dne 4. 11. 2019; dopis č. j. 2/OD-PŘEST/564/19-9-FD, ze dne 5. 11. 2020, a dopis č. j. 2/OD-PŘEST/564/19-10-FD, ze dne 13. 11. 2020.

12 Dle § 42 správního řádu pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu.

13 Srov. dopis zn. 1778/2020-160-SPR/3, ze dne 13. 8. 2020.

14 Aniž nezbytně muselo být podepsané zaručeným elektronickým podpisem.

15 Srov. VARVAŘOVSKÝ, Pavel a kol. Sborník stanovisek veřejného ochránce práv. Přestupky [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2012, s. 28.

Dostupné z: http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/Publikace/sborniky_stanoviska/Prestupky.pdf.

Městský úřad písemně odpověděl stěžovateli dne 5. 11. 2020,¹⁶ a to v souvislosti s Ministerstvem dopravy přeposlaným podnětem proti usnesení o odložení věci, kdy stěžovatele informoval, že krajský úřad trvá na tom, že nevznikla pochybnost o nezákonnosti usnesení o odložení věci.

Vyjadřuje-li ředitel krajského úřadu **obavu o ochranu osobních údajů** z důvodů absence údajů o podateli a nemožnosti jejich ověření, když písemnosti stěžovatele nejsou řádně podepsány, odkazují na předchozí odstavce, z nichž je zřejmé, že není nutné, aby byl identifikovatelný podatel podnětu nebo aby byl podnět autorizován podpisem nebo uznávaným elektronickým podpisem podatele. Pokud by po vyhodnocení podnětu městský úřad či krajský úřad prováděl úkony z moci úřední vedoucí k revizi původních závěrů, předpokládám, že by při **doručování** již postupoval **dle § 20 a násl. správního řádu**.

C.4 K odložení věci

Oznámení Policie České republiky o podezření o přestupku městský úřad odložil podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Odložení odůvodnil důkazní nouzí, která nemůže být odstraněna ani dalším případným šetřením. Z usnesení městského úřadu o odložení věci, které mám k dispozici od ředitele krajského úřadu, mimo jiné vyplývá, že Policii České republiky podali vysvětlení tři majitelé německého ohaře z obce C., kteří popřeli, že by jejich psi pobíhali dne 14. 8. 2019 po pozemní komunikaci, a uvedli, že jejich psi byli doma. Dále Policií České republiky pět vytěžených občanů obce C. uvedlo, že nic neví o volném pobíhání psa a pádu cyklisty z kola.

Lze tak mít za to, že **dokazování v maximální míře již provedla Policie České republiky** a městský úřad by při provádění dokazování v případném řízení o přestupku již neměl k dispozici další důkazy umožňující mu při respektování zásady „in dubio pro reo“ rozhodnout tak, že se přestupku dopustil konkrétní pachatel.

K důvodům vedoucím k odložení věci dle § 76 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky jsem již v minulosti zaujal stanovisko,¹⁷ a to i přímo vůči dotčenému krajskému úřadu. Odkazuji na toto stanovisko, kde jsem mimo jiné uvedl, že jsem přesvědčen, že **důvod uvedený pod písmenem a) § 76 odst. 1 dopadá pouze na ta oznámení, ze kterých je již na první pohled zřejmé, že oznámené jednání není protiprávní**. A to i při vědomí, že dle názoru Ministerstva vnitra, je-li pachatel znám, avšak přestupkový orgán má pro přestupkové řízení nedostatek důkazů a nelze vůbec očekávat, že by se v řízení podařilo takový stav odstranit, je třeba připustit i možnost odložení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zákona.

Mám proto za to, že na **šetřený případ dopadá ustanovení § 76 odst. 1 písm. k)**, dle něhož správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže „*nezjistí do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě*“.

16 Dopis č. j. 2/OD-PŘEST/564/19-9-FD, ze dne 5. 11. 2020.

17 Srov. zprávu o šetření veřejného ochránce práv ze dne 9. 10. 2020, sp. zn. 986/2020/VOP/JMA, dostupnou z <https://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/9234>.

Zákon v případě § 76 odst. 1 písm. k) výslovně umožňuje správnímu orgánu prověřovat skutečnosti nutné pro zahájení řízení celých 60 dnů. Důvod uvedený v ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zákona však tuto delší lhůtu nepřipouští.

Oznámí-li oznamovatel jednání, které by mohlo být přestupkem, a nelze je tak obratem odložit, přitom informace ohledně podezřelého uvedené v oznámení současně nestačí k zahájení řízení, má komise 60 dnů na to, aby došlé oznámení prověřila. Zjistí-li, že důkazní nouzi nebude možné v řízení odstranit, odloží věc po uplynutí 60 dnů.

Odložil-li **městský úřad** oznámení Policie České republiky z důvodu absence důkazního materiálu, pro kterou usoudil, že by označené pachatelce v řízení o přestupku vinu stejně neprokázal, **provedl samotné odložení oznámení Policie České republiky podle zákonného ustanovení, které se nevztahuje k důvodům zahájení řízení proti označené pachatelce, nýbrž k charakteru oznámeného přestupkového jednání.**

Vzhledem k rozdílnému pohledu Ministerstva vnitra na aplikaci § 76 odst. 1 písm. a) a k) v případě důvodů pro odložení věci **jsem** již při řešení jiného podnětu **požádal** ředitele krajského úřadu,¹⁸ aby krajský úřad vedl podřízené orgány k tomu, **aby** oznamovatelům **poskytovaly dostatečné odůvodnění** toho, proč odkládají jejich oznámení přestupku. Ředitel krajského úřadu přislíbil, že s mým stanoviskem při konzultačním dni seznámí osoby projednávající přestupky.

V této souvislosti **vyrozumění městského úřadu** stěžovateli o odložení věci považuji za **dostatečně odůvodněné**.

D. Opatření k nápravě

Odpovědnost za případný přestupek související s dopravní nehodou, jíž se účastnil stěžovatel, zanikla dle § 29 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky dnem 14. 8. 2020. Přestupek již nemůže být projednán.

Protože stěžovatel má od městského úřadu vyrozumění ze dne 5. 11. 2020 o tom, že nebude prováděn přezkum odložení věci z úřední povinnosti, neboť krajský úřad trvá na tom, že o nezákonnosti odložení nevznikla pochybnost, považuji za nadbytečné trvat na tom, aby krajský úřad řešil nečinnost městského úřadu, který stěžovatele nevyrozuměl, jak naložil s jeho oznámením o dopravním přestupku ze dne 21. 1. 2020.

Řediteli krajského úřadu navrhuji, aby krajský úřad v souladu s právní úpravou, citovanou metodikou Ministerstva vnitra i odbornou literaturou netrval při vyřizování elektronicky podaných podnětů osob dle § 42 správního řádu a podnětů třetích osob dle § 80 a 94 správního řádu na tom, že musí obsahovat náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, zejména uznávaný elektronický podpis podatele.

Navrhuji, aby krajský úřad prověřoval/vyřizoval podněty od podatelů, i když nebudou elektronicky podepsány.

Navrhuji, aby krajský úřad začal vést podřízené orgány (nejen na úseku dopravních přestupků) k tomu, aby se touto praxí řídily. Za tímto účelem nechť se seznámí s metodikou Ministerstva vnitra „*Vyřizování elektronických podání, podnětů a jiných písemností*“

18 Dopis sp. zn. 5190/2017/VOP/JMA, ze dne 24. 9. 2018.

podle správního řádu s důrazem na vyřizování úkonů bez uznávaného elektronického podpisu¹⁹.

Závěrečné stanovisko zasílám řediteli krajského úřadu a žádám, aby mi podle § 20 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv²⁰ sdělil, zda provedl navržená opatření k nápravě. Odpověď očekávám v zákonné lhůtě **30 dnů** od doručení stanoviska. Stanovisko zasílám také stěžovateli.

Pokud ředitel krajského úřadu nepřijme navržená opatření k nápravě nebo provedená opatření nebudu považovat za dostatečná, podle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv vyrozumím nadřízený úřad – Ministerstvo dopravy, které je příslušné dle § 86 odst. 1 zákona o krajích²¹ ke kontrole postupu²² krajského úřadu na tomto úseku výkonu státní správy. Případně mohu o svých zjištěních informovat veřejnost včetně sdělení jmen osob oprávněných jednat jménem krajského úřadu.

Brno 12. července 2021

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
veřejný ochránce práv
(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)

19 Dostupné z <http://www.mvcr.cz/clanek/spravni-rad-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu.aspx>.

20 Zákon č. 349/1999 sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

21 Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

22 Zejména jde-li o vyhodnocování obdržených podání dle jejich obsahu a vyhodnocování nezbytnosti jejich náležitostí.